

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Ianuarie v. 1885

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta utalvány — Post-Anzeigeung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pe lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'au trimis țiarul până acuma.

Administrațiunea

țiarului

„Tribuna“.

Sibiu, 29 Decembrie st. v.

Vorbind în articolul de Crăciun despre nemulțumirea naționalităților din Ungaria, „Pester Lloyd“ susținea, că această nemulțumire este mai mult o urmare a agitațiilor pornite din țeri vecine, decât o consecvență firească a stărilor de lucruri create de actualul guvern. Drept dovadă despre aceasta țiarul oficios ne arăta, cum compatrioții noștri sârbi au încetat a mai face opozițiune, după-ce s'au stabilit bunele relațiuni cu regatul sârbesc.

Am țis atunci, că nu ne credem nici în drept, nici competenți a ne pronunța asupra atitudinii concetățenilor noștri sârbi, căci ei vor fi știind mai bine, care le sânt cuvintele de a nu-și accentua deocamdată nemulțumirea.

Am fost însă totdeauna convinși, că ei sânt totatât de nemulțumiți ca noi și că mai curând ori mai târțiu își vor da pe față nemulțumirea.

Evenimentele se desfășură, precum se vede, foarte răpede în patria noastră, căci schimbarea, pe care o prevedeam noi, a și început a se petrece în atitudinea Sârbilor.

Fără ca relațiunile dintre monarhie și Serbia să se fi alterat cătuși de puțin, compatrioții noștri încep, precum ni se spune chiar în „Pester Lloyd“, să se arete mai puțin guvernamental decum ni-i presenta sânt acum două săptămâni tot „Pester Lloyd“.

S'a ivit temerea, că în curând Sârbi din Ungaria vor începe din nou acțiunea lor opozițională și că gurernul, în Croația, nu mai poate conta cu toată siguritatea pe spriginul atât de important al partidului sârbesc. Noi nu ne temem cătuși de puțin, că această temere se va dovedi de neîntemeiată; din contră, sânt

tem foarte siguri, că mai curând ori mai târțiu tocmai Sârbi îi vor crea guvernului cele mai supărătoare greutăți.

Tot atât de siguri sântem însă, că această schimbare în atitudinea concetățenilor noștri sârbi nu a pornit dela Belgrad, ci de aici dela noi, și că opozițiunea Sârbilor noștri, ea singură, nu va pute să altereze relațiunile dintre monarhie și Serbia.

Sârbi au făcut timp îndelungat opozițiune foarte sgomotoasă, au făcut-o însă într'un timp, precum s'a vățut, rău ales, deci fără de succes. Vățend aceasta, ei și-au schimbat linia de conduită, s'au apropiat de guvern și s'au angageat a-l spriginii, sperând, că în schimbul acestui spriginii se va da ceea-ce nu au putut stoarce prin opozițiunea lor, asigurarea unui „modus vivendi“ mai suportabil pentru dînșii.

Nu astfel au înțeles însă cercurile guvernamentale apropierea lor: ele au luat-o drept o renunțare, drept capitulațiune.

Urmarea firească e, că atât Sârbi, cât și cercurile guvernamentale s'au înșelat în așteptările lor. Sârbi n'au obținut concesiunile, pe care le sperau, ear' guvernul se teme că va fi părăsit de Sârbi, pe care și-i credea atât de siguri, tocmai în momentul, când are cea mai mare trebuință de spriginul lor.

Stând astfel lucrurile, nu mai e trebuință de instigațiuni venite din Serbia, din contră în situațiunea actuală de sigur guvernul sârbesc s'ar simți foarte mulțumit, dacă și-ar pute face pe concetățenii noștri sârbi să mai aștepte, să mai rabde, să urmeze a-și da aerul de aderenți ai actualului sistem de guvernament. Ei însă nu mai așteaptă, dacă în adevăr sânt dispuși a-și reîncheie opozițiunea, fiindcă nu mai pot, fiindcă nu interesele Serbiei, ci ale Ungariei determină atitudinea lor. Nimeni însă, om preocupat de adevăratele interese ale patriei noastre, nu poate să susțină în toată sinceritatea actualul sistem de guvernament.

Într'o întimpinare făcută la un articol publicat de noi în cestiunea relațiunilor dintre Români și Sași, „Viitorul“, organul guvernamentalilor noștri, dându-și silința să accentueze buna voință a guvernului, afirmă, că el se află în luptă cu spiritul public maghiar.

Aceasta nimeni, om cu judecată, nu poate să o pună la îndoială. E în natura lucrurilor, că ori-și-care guvern să se fe-rească de măsuri, prin care produce nemulțumire: nu e trebuință să ni se dovedească, că și cabinetul Tisza are toată bunăvoința de a pune capăt nemulțumirii noastre. Ceea-ce ar trebui să ni se dovedească și nu ni se poate, este, că cabinetul Tisza poate să facă ceea-ce voesce, că are destulă trecere, pentru-ca să impună voința lui cea bună.

Este o experiență de țece ani, care a produs în noi convingerea, că dl Tisza nu se poate susține ca ministru al statului ungar, ci numai ca ministru maghiar, care pune întregul aparat al puterii pu-

blice în serviciul intereselor speciale ale rasei maghiare. În țiu, când ar înceta a ne jigni în desvoltarea noastră, în cea ți s'ar afla față în față cu întreaga națiune maghiară, și noi nu putem să-l susținem față cu ea.

O simplă schimbare de guvern nu poate să aibă drept urmare îndreptarea stărilor de lucruri: trebuie să se schimbe bazele organizațiunii noastre interne, ear' aceasta nu va fi cu puțință, decât după-ce se va fi schimbat spiritul public maghiar.

Ear' acesta se va schimba neapărat, nu însă în virtutea argumentelor produse de noi, ci sub presiunea împregiurărilor.

Maghiarii și-au făcut un vis frumos, s'au crețut și se cred încă destoinici a-l realiza: aceasta și-a împins și și consume cele mai prețioase puteri într'o lucrare pentru dînșii nu mai puțin stricățioasă decât pentru noi. Aceasta o simt și o vor simți din ți în ți mai mult. E o nenorocire atât pentru noi, cât și pentru dînșii, că atât de târțiu încep să o simță, și vina pentru această nenorocire o purțăm în parte noi înșine. Prea am fost molateci, și-am lăsat în nedumerire asupra adevăratelor noastre dispozițiuni, și prin lipsa de energie în reacțiunea noastră am nutrit în ei speranța, că tot vom renunța în cele din urmă. Cu Croații se sciau în cele mai bune relațiuni, pe Slovaci îi socotiau striviți, schimbarea în linia de conduită a Sârbilor o luau drept renunțare, pe Germanii din țerile coroanei ungare încă dela început și-au numărat între aceia, pe care pot să conteze în toate împregiurările, eară noi Români, neam de oameni domoli ce sântem, cu una cu două nu putem produce impresiunea, că vom rezista până în sfârșit. A trebuit dar' să treacă timp la mijloc, pentru-ca Maghiarii să înceapă a înțelege cât de zadarnice le sânt opintirile. Perseveranța noastră, eată puternicul argument, pe care nimic nu-l poate răsturna. După optsprețece ani de domnie maghiară statul ungar nu e mai maghiar decum era la 1866, ba astăzi caracterul poliglot al lui se accentuează chiar cu mai multă stăruință, ca ori și când în trecut.

În timpul din urmă s'a accentuat chiar în cercuri politice maghiare, că guvernul trebuie să facă politică de stat, ear' nu de rasă, și că puterea publică nu trebuie să fie pusă în serviciul intereselor de rasă.

Astăzi o țic Maghiarii aceasta pentru ochii lumii, mâne o vor crede, poimâne o vor admite drept axiomă politică și în cele din urmă se vor pētrunde de convingerea, că numai lăsând liberă desvoltarea celorlalte elemente, națiunea maghiară se va pute desvolta și ea înșasi în pace.

Și pentru-ca această convingere să se producă mai curând, toți cu toții, Români să fim, Sârbi să fim, Germani ori Slovaci, fie împreună, fie unii într'un fel, alții într'altul, trebuie să ne manifestăm nemulțumirea fără de sfială și cu toată hotărțirea, pentru-ca să nu mai rămână nimeni în

nedumerire asupra adevăratelor noastre dispozițiuni.

Astfel înțelegem noi opoziția față cu actualul guvern, și dacă în adevăr Sârbi au luat hotărțirea de a părăsi politica lor echivocă de până acum, combățend guvernul pe față, noi nu putem decât să-i felicităm pentru această hotărțire patriotică a lor.

Din Camera României.

(Discuțiunea asupra răspunsului la mesagiul de Tron.)

Discursul d-lui T. Maiorescu.

(Urmare și fine.)

Eu am rămas, vă mărturisesc, incremenit, când am simțit din nou în discursul d-lui Cogălniceanu de ieri această diferență în chiar procederea d-sale parlamentară. D-sa a fost din acea generațiune, care a făcut lucruri din cele mai însemnate pentru constituirea țerii: unirea, principiile străin, introducerea constituționalismului, independența; dar' astăzi când s'au îndeplinit toate acestea, puținii din acea epocă au rămas, care se mai înțelege bine cerințele actuale ale statului nostru modern și independent și cât de puținii trebuie să fi rămas în adevăr, dacă chiar d. Cogălniceanu nu a putut rămâne, după părărea mea! D-voastre, d-le Cogălniceanu vorbind ieri de exportul vitelor din România spre Austria și de convențiunea comercială, ne spuneți că sânt 30, 40 sau 50 milioane de lei, cari se pierd, fiindcă Austria ne-a închis granița.

O parentesă pentru o altă mică deosebire între generațiuni: noi, generațiune doritoare de mai multă exactitate, ne cam mirăm de cifre lipsite de precisiune. Câtă este pierderea: 30 sau 40 sau 50 de milioane? căci distanța este mare. Dar' să admitem cifra cea mai mare de 50 milioane, fiindcă așa este lucrul mai grav. Ați vățut, cu câtă elocuență a arătat d. Cogălniceanu pierderea și cum atacă pe guvern din cauza ei și cum se indignă că guvernul a tolerat aceasta! s'a tolerat ca Austria să și facă după o convențiune cu Germania legea sa din 1882, prin care a desființat carantinele și a introdus închiderea graniței cătră noi.

Dar' vedeți, ce se mai ascunde sub această atmosferă, poate nu între d-voastre, dar' între aceia, care cetesc asemenea discursuri. Ei vor țice: ce mai om! Ce bine a combățut! (Aplause.) Și ce guvern rău are țeara! Dar' onor. d. Cogălniceanu, fiindcă atacă un guvern al țerii într'o cestiune internațională, d-sa, experimentatul bărbat de stat, fost ministru de externe al celuiiași cabinet, d-sa, ale cărui cuvinte au greutate în țeară și în străinătate și care trebuie să vă fie un model de procedimintele unui bărbat de stat, d-sa, când atinge într'o cameră jună o cestiune internațională, d-sa ne autorisă oare să-i punem următoarea întrebare.... nu am nici un drept de al obliga la un răspuns, ar fi o generositate din partea d-sale, dacă mi-ar da acest drept; dar' eu am cel puțin dreptul să pun întrebarea: Este d-sa sigur, că fiind d-sa la guvern va isbuti în adevăr să facă pe Austria să și revoace legea din 1882 și să deschidă granițele pentru intrarea vitelor noastre? Ne poate da d-sa declarare despre această încredere personală a d-sale față cu Austria? Dacă ne dă d-sa această declarare pentru îndreptarea mării nedreptăți ce ne-a făcut-o în adevăr Austria cu aceea închidere a graniței, atunci cred că întreaga cameră îl va ruga prin forma constituțională să treacă pe banca ministerială. (Aplause.)

Nu aud nici un răspuns din partea d-lui Cogălniceanu.

D. Cogălniceanu: Voiu răspunde la rindul meu.

Dl T. Maiorescu: Eu voiu aștepta acest răspuns. Până va veni, trebuie să mă mărginesc într'o regulă generală.

Atunci, când un bărbat public, autorizat, să fie în stare de a obține, fiind el la guvern, într'o cestiune internațională ceea-ce vede că n'au obținut ceilalți, este în dreptul și în datorie sa de a face opozițiune guvernului asupra acestui punct. Dar' când un bărbat public și autorizat nu este convins de aceasta și nu simte în sine garanța, că el va isbuti în această cestiune internațională, atunci a ataca guvernul, cred că este o procedere pe care aș dori, ca noi generațiunea nouă să nu o imităm. (Aplause.) Dar' dl Cogălniceanu ne spunea însuși că a făcut guvernul actual acea

lege draconiană încât este o calamitate pentru proprietarii dela Prut, și nu este evident oare, că guvernul actual a făcut legea draconiană tocmai pentru-ca să aibă un argument mai mult, ca să obțină libera trecere a vitelor în Austria? (Aplause.) Evident că este așa. Apoi atunci ce fel de opoziție vine d-sa să facă în cameră? Adecă să dăm a înțelege că această pierdere enormă a veniturilor țării provine din nepăsarea guvernului și că, dacă am fi noi la guvern, lucrurile s'ar îndrepta îndată? Dar' poate să fie un ministru român pe acea bancă, care ar lăsa ca o țeară străină să aducă țării noastre o pagubă de 50 de milioane prin exportul de vite fără să se opună din toate puterile? (Aplause.) Este cu neputință una ca aceasta. Este evident, că guvernul actual a stăruit ca să îndrepteze lucrul și că ori-ce guvern ar fi stăruit și este clar, că prin acea lege draconiană a căutat ca să o facă, dar' dacă n'a isbutit până acum în contra putericei Austriei? Și dacă n'a isbutit nici acest guvern acum, este în mai bună poziție, dl Cogălniceanu, ca să izbutească d-sa față cu Austria? Și dacă nu este, apoi vine dl Cogălniceanu și atacă guvernul asupra unui lucru unde din contră toți împreună trebuie să-l spriginim, pentru-ca sub forma acestui sprigin, să-i dăm toată puterea din lăuntru, ca să poată mai tare a ne apăra în această cestiune în afară? (Aplause.) Apoi, d-lor, vedeți: Scoală veche și scoală nouă! (Aplause.)

Sciu eu bine că în această regulă de parlamentarism a scoalei noue, ne deosebim noi și de unii din vechii conservatori. Dar' pentru noi rămâne regula nestrămutată pentru ori-ce opoziție parlamentară: atacă un guvern numai asupra acelor lucruri despre care scii că, fiind tu la guvern, le vei pute face altfel și mai bine decât guvernul atacat. Și nu ataca nici odată guvernul asupra unor lucruri, despre cari prevedei că fiind tu la guvern, le vei face tot așa ca și guvernul ce vrei să-l ataci. (Aplause.)

Apoi nu sciu eu pe ilustrul d. Cogălniceanu, pe când d-sa era pe acea bancă ministerială acum 5 ani, cât ne-am luptat cu d-sa în privința articolului 7 în cestiunea Ovreilor? Nu eram noi, acei din opoziție, care am câștigat maioritarea ca să formulăm restricțiunile în contra Ovreilor așa cum s'au formulat, pe când dl Cogălniceanu voia să ne silească să le dăm mai mult, să-i naturalisăm după categorii?

Când aveam eu atunci această atitudine în contra d-sale, câștigasem convingerea personală, că va trece la Berlin și prin urmare la celelalte puteri acea formulă a noastră. Fusesem câteva luni agentul țării la Berlin și se stabilise o înțelegere prealabilă asupra convenției noastre comerciale cu Germania. Sciam cum a fost primită din partea ministerului german restricțiunea noastră în contra Ovreilor din acea convenție.

Dacă nu aș fi avut această convicție, dobândită din cunoștința împregiurărilor, nu aș fi vorbit în opoziție așa cum am vorbit atunci. Dar' atunci erați d-voastră, d-le Cogălniceanu, ca ministru, care ne strigați textual: „provocați Europa! Aduceți pericol asupra țării, nu provocați pe Europa!“ Ei, noi am făcut și este bine cum s'a făcut. Apoi când erați pe banca aceea, țiceați, că provocăm Europa și acum când sunteți pe această bancă, împingeți guvernul ca să o provoace? (Aplause.)

D-lor, este o a doua linie de demarcație între d. Cogălniceanu și între noi, și cu aceasta am terminat. D. Carp vorbind în acei termini vagi, în care poate vorbi cineva într'o discuțiune la adresa tronului, unde de regulă se cam vor-

besce despre toate lucrurile, de omnibus rebus et quibusdam aliis, a țice ceva și despre legea comunală. Ne spunea că primarul nu mai este administratorul intereselor comunei, căci statul centralisator i'a impus atâtea alte atribuțiuni de a executor de tocmești, agent auxiliar al poliției judiciare etc., încât nu mai are cum să se ocupe de interesele comunei. De aceea trebuie să facem așa ca să-l lăsăm să se ocupe mai mult de comună, să se retragă ultima treaptă a administrației centrale la un cerc mai larg, la canton. Bună sau rea, aceasta era idea d-lui Carp. Care a fost mirarea mea când am auzit pe onor. d. Cogălniceanu țicând: Apoi cu așa idei vine d. Carp? Apoi nu este din contră dorința noastră a tuturor, ca să se decentralisăm? Nu este rău amestecul puterii centrale a guvernului în comună?

Cu aceasta voia să combată pe d. Carp, care accentuase tocmai același rău și aceeași dorință de îndreptare!

Să nu fi înțeles oare d. Cogălniceanu? Să fi vorbit fără a înțelege? Să fi vorbit așa, deși a înțeles? Și d. Cogălniceanu ne cita în același timp cartea d-lui Beșteles și țicea: Vedeți, d. Beșteles, cum arată fără politică, că mor oamenii, mor locuitorii, trebuie întărire, nu sporesce populațiunea, merge rău comuna. Părintele legii comunale din 1864, este d. Cogălniceanu. Prin art. 11 și următorii ai acestei legi, se arată misiunea comunei în următorul mod:

Comuna are să îngrijească de spital, de scoală și de biserică, și s'a făcut comuna în modul cum a prevădit-o onor. d. Cogălniceanu ca să se facă. Și astăzi, după două-țeci de ani, la anul 1884, ne cetesce tot d-sa, ca argument pentru d-sa și contra d-lui Carp, pe Beșteles, care Beșteles țice: mor locuitorii, se slăbesc țeranii! Nu are aceasta aer de contradicție? Sau ce fel de prevedere intelectuală este aceasta? Apoi va să țică organizația comunei, a cărei misiune principală era să îmbunătățească scoalele, sănătatea publică și biserica, s'a arătat incapabilă în organizațiunea din 1864 să facă acele îmbunătățiri, și prin urmare se mai derangiăm acel plus de atribuțiuni, care genează pe primari, așa încât se nu poată face nimic pentru comună, și să dăm sarcina administrativă mai bine cantonului, și în contra acestor vine dl Cogălniceanu cu Beșteles, care este tocmai un puternic sprigin pentru ideile d-lui Carp.

Cu asemenea contradicții, cu asemenea prinderi de idei în treacă numai pentru a se da motive oratorii la opoziții parlamentare cu ori-ce preț s'a urmat la noi atâția amar de ani, și de aceea am fost lipsiți de mai toate roadele practice, ce așteptam dela sistemul parlamentar.

D-lor, atât, și încă prea mult! Vă mulțumesc pentru indulgența, cu care mi-ați permis a vorbi asupra aliatului al II-lea din răspunsul la adresa tronului. (Haritate).

Am accentuat, pe cât am putut, deosebirea, care ne desparte pe unii din noi de unii din d-voastre; și nu pot termina mai bine decât privind, ca oamenii ceva mai tineri, la un viitor ceva mai depărtat. Cu cât o adevărată muncă pe un teren practic ne va găsi pe mai mulți și dacă se poate pe toți cei din viața publică, gata a lucra; cu cât vom înlătura mai mult prea marile deosebiri între partide; cu cât vom căuta mai mult a ne fixa în idei precise, pentru-ca să avem o adevărată luptă de idei, ear' nu de închipuirii vane: cu atât ne vom pregăti la ceea ce ne așteaptă. Căci, d-lor, iluziuni nu ne putem face asupra viitorului: pe noi ne așteaptă încă

lucruri mari și lucruri grele. Am obținut cât am putut obține până acum; ne-am întărit. Și când am pute fi siguri, că ne va lăsa soartea un timp măcar de 30 de ani ca să propășim cu liniște în dezvoltarea noastră internă, fericită țară ar fi această și ușor am pute țice atunci cum țiceau mai mulți oratori în discuția de față: laissez faire, laissez aller, se vor îndrepta lucrurile dela sine. Această mulțumire nu ne este dată nouă. Noi trebuie cu puteri înțecit de încordate să lucrăm; căci nu avem o perspectivă sigură de pașnică dezvoltare pentru viitorul acestor 30 de ani. Sântem prin pozițiunea noastră geografică pe calea deslegării cestiunii Orientului.

Înzadar am voi să fim liniștiți și să rămânem în pace, cum dorim cu toții ca să fim; împregiurările nu ne lasă și ne așteaptă mai curând sau mai târziu, dar' în ori-ce cas prea curând pentru dezvoltarea noastră, noua izbucnire a crizei Orientului.

Cu curaj, dar' cu grije, ne-am dus noi viața în secolul acesta. S'au tot ivit, și totdeauna la intervale prea scurte pentru noi, războaiele orientale au întrerupt dezvoltarea noastră. Nici odată războaiele în secolul acesta nu au fost provocate de noi, dar' totdeauna am fost învâluiți într'însele, și vom fi cu necesitate implicați și în viitoarea criză orientală. Sântem astăzi mai tari decât înainte, dar' trebuie să devenim din ce în ce mai tari, pentru a ne simți din ce în ce mai siguri pentru momentul cel mare. Față cu această perspectivă, deosebirele dintre noi trebuie să fie totdeauna îmblandite. Trebuie să înlesnim din vreme conclucarea legală a tuturor la întărirea țării, pentru a ne pute arăta la momentul cerut ca membri uniți ai aceluiași stat. (Aplause prelungite).

Tractatul de Berlin și Panslavistii.

Rușii nu pot să uite, că prin tractatul de Berlin li s'au zădărnicit aranjamentul, ce voiau să-l facă pe Peninsula-Balcenică. Rusia biruind cu ajutorul României asupra Turciei, credea să impună voia sa neluând în seamă voia Europei. Prin tractatul de San-Stefano Alexandru II pregătia în Orient lucrările pe placul seu și Rușii nu pot uita pierderea îndurată prin modificarea tractatului de San-Stefano prin tractatul de Berlin. Dacă foile oficioase tac în urmarea întâlnirii dela Schiernievițe, apoi diarele opoziționale își aduc din când în când aminte de ceea-ce li s'a tăiat din dorință decătră cele două puteri aliate. Împregiurarea, că diarele rusești se ocupă cu deosebire acum de Peninsula-Balcenică, atrage asupra-i atențiunea Europei. Astfel „Allg. Zeitung“ din München publică un articol cu datul de Petersburg scris în contra țiarului rusesc „Ruszcj“. Articolul se presupune a fi scris la inspirațiunea ministrului Giers. Reproducem în traducere pe-cât ne permite spațiul partea cea mai interesantă din acel articol:

„Tractatul de San-Stefano“, — scrie țiarul din München, — „a pus deocamdată capăt războiului dintre Turcia și Rusia, dar' acest tractat,

op al contelui Ignatiev, se scie, că n'a fost strîns luat tractat de pace, ci o simplă stipulație de pace, care avea să primească sancțiunea numai în congresul de Berlin, sau, după cum s'a înțeles în faptă era să se supună modificărilor ulterioare. La acest tractat de San-Stefano, care — vorbind blând — a fost o lucrare pripită a Rusiei; se pare că punctul de căpetenie a fost, ca acest tractat să se realizeze cât mai îngrabă, ca să-i poată face prin el țarul Alexandru II o plăcere de țina nasterii sale; pentru Rusia acest tractat a fost într-un adevăr un op fatal, care ar fi adus-o în o poziție de silire. Aceasta anume s'a dovedit și prin tractatul de Berlin și a contribuit în mod însemnat la aceea, ca să influențeze în modul cel mai stricicios asupra poziției Rusiei față cu Turcia și cu celelalte puteri. Tractatul de San-Stefano încă nu a creat o pace definitivă, ci numai un armistiț mai lung sau mai scurt, care deși a avut ca basă condiții de pace, dar' care mai întâu trebuia să primească aprobarea membrilor congresului și respective a guvernelor și care nu excludeau în valoarea lor de atunci erumperea din nou a războiului; dacă întrevenia cazul din urmă, Rusia nu ar fi stat față numai cu Turcia singură; la aceasta s'ar fi alăturat Anglia și poate că și Austria. Contele Ignatiev a săvârșit marea greșală, că a pus pace fără de a fi avut în mână zălogul aceleia, care i-ar fi oferit Rusiei din partea Turciei asigurări reale pentru executarea condițiilor de pace, și fără să fi luat în considerare poziția, puterea și siguritatea armatei rusești postată între Balcani și Constantinopol.

„Abstragând dela aceasta, tractatul de San-Stefano avea trei greșeli susceptibile, pe care inimicii Rusiei le-au folosit cu deplin drept pentru a schimba condițiile stipulate în contract în dauna Rusiei și a exercita asupra ei o astfel de presiune, sub care a trebuit să cedeze ca să nu provoace erumperea din nou a războiului și încă între nise împregiurări cu mult mai nefavoritoare.

„Una dintre principalele greșeli săvârșite la încheierea tractatului de San-Stefano a fost că, conform tractatului, teritorul ce ar fi fost de conces Bulgariei s'a fost extins într'atâtea, încât oștile rusești l'ar fi putut ocupa numai pe a treia parte, precând două treimi ar fi rămas neocupate. În aceste două treimi Turcii au ocupat o poziție tare, deși nu cu oștiri regulate; dar' cu astfel de gloate de popor, care luau din țin și dimensiuni tot mai mari. Între astfel de împregiurări recunoșterea teritorului destinat Bulgariei decătră contele Ignatiev prin tractatul de San-Stefano ar fi fost cu neputință și numai ar fi dus la complicațiuni nouă.

„A doua greșală tot atât de fatală a tractatului de San-Stefano se raporta la periclitatea retragerii oștirilor rusești și respective la calea de retragere. Acest tractat a permis comăndei rusești, ca să încarce oștile ce se vor reîntrai în Rusia în două porturi anumite ale

Foiața „Tribunei“.

Colăcaritul.

Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de **Benedict Vicu**.

(Urmare și fine.)

Vers la masă.

O, ce bucurie mare,
Ni-a venit la arătare,
Astă țin de bucurie
De mai mare veselie.

În astă cinstită casă
Vedând oaspeți după masă,
La masă ședând și bând,
Și nuntașii așteptând.

Acum pe drumul cel mare
Ved, că vine oaste tare;
Cu carele încărcate
Aduc multă bunătațe.

Călărășii înainte,
Ca nise oamenii cu minte,
Dau de scire tuturor,
Că se'nsoară un fecior.

Vine nunul cu nuntașii,
Mirele cu călărășii;
Când încep cu ceterile,
Desfătează inimile.

Până jocul se sfârșese
Socăcița se gătesce,
Când intră oaspeții 'n casă,
Bucatele stau pe masă.

Aduc vin pe întrecute;
Unii stau pre lungă bute,
Aduc vinul cel mai bun,
Ca să 'nchine-ântăiu la nun.

Păharile toate-s pline;
De acuma toți să 'nchine
Pentru cinstea tinerilor
Auzând versul ceterilor.

Acum sună o laută
Tinerilor cunoscută,
Sună lauta voioasă,
Veselă e și frumoasă.

Și-așa țice, așa sună:
Fiți meseni cu voiă bună!
Vivat, vivat, să trăiască,
Mirele cu-a sa mireasă. —

Voind starostea de casă să dea de scire
bucătăresei, că poate aduce al doilea fel pe
masă, el țice:

Prea frumoasă socăciță!
Mă rog să-mi dai ascultare
La o scurtă cuvântare.
De poți, ești curând afară
Și te dă în cea cămară,
De nu te doare piciorul,

Doară vei afla toporul,
Apoi du-te la cea poartă
Și-o tăie dărbate toată.
N'a vră gazda să te lase,
Dă-i cu muceha de cele grase.
Ia dărbatele în brațe,
Și vină eu ele 'n casă,
Și pe foc le grămădesce,
Măncările le'nclădesce. —

Punându-se pe masă al doilea fel, starostea
nunului, adecă colăcarul, sculându-se, face semn
să tacă toți, apoi țice:

Cinstiți meseni și oameni de omenie!
Cinstitul Nunu mare, care bună voie are, vrea
să pornească un „păhar de dar“ pre seama fi-
nilor d-sale, ca să-i ajutăm pre acești doi
tineri, că acuma, făcându-se gazde noue, au
multe lipse. Așadară pornim un păhar de
dar și cine-și va băga nasul în păhar, să-și
bage și mâna în buzunar, și cine-și va bă
păharul, să-și dea și darul.

Apoi pune un păhar de vin pre un
țăier, îl dă întăiu nunei și așa pre rind la
toți oaspeții și casnicii, în urmă gată la nunul
mare, care pune bani mai mulți decât ori-care,
ear' de nu pune mai mulți, atunci ori-cine are
drept „să-și cumpere“ punând mai mulți decât
nunul, când acesta își perde finii și dreptul de
nun; de aceea nunul e silit a doua oară și chiar
și a treia oară a-și răscumpăra finii și dreptul
de nun. Până umblă păharul cel de dar, nun-

tașii nu se scoală dela masă, ci își petrec. Bani
adunați cu tăierul se dau nunului, sau nunei, și
acesta îi dă miresei cu tăierul. După aceea mai
umblă și ceterașul cu cetera învâluită țicând, că
s'a stricat, și să-i dea cruceri să-și cumpere alta,
sau să-și-o direagă și să-și cumpere strune.
Acestuia încă îi mai dă, cine cât vrea. În urmă
vine bucătăreasa (socăcița), cu mâna legată, cu
o lingură mare în mână și cere cruceri de
leacuri, că s'a ars făcând de mâncare, și pune fie-
care câte un crucer sau doi în lingură, apoi ese
socăcița jucând și țicând, că acum nu o doare
nimica.

Însă ceterașul și bucătăreasa nu umblă decât
acolo, unde le dă gazda voie.

După aceste, sculându-se dela masă sau
până nu s'au sculat, se începe jocul miresei.
Acesta pe unele locuri se face așa, că îl plătesc
până șed încă la masă, apoi sculându-se joacă
jocul miresei odată, și apoi își petrec după plac;
dar' de regulă jocul miresei se face așa:

Încă până nu s'au sculat oaspeții dela masă,
stegarul face loc în casă (scotând afară mese ș. a.)
apoi desvêlue steagul chiuind:

Dis-a maica să mă'nsoar,
Să-i aduc în casă nor,
Să o bată de cuptor,
Câte-odată și de vatră
Să nu fie supărată.

Ia apoi mireasa de mână, o învêrte de că-
teva ori, și o dă la fie-care bărbat și femeie, fără

Mării-negre. Dar' ce a folosit Rusiei această stipulație? Când se pregătea ca să ocupe un punct la Bosfor, de unde să străbată apoi cu corăbiile de transport preste Bosfor în Marea-neagră, Turcia a denegat trecerea, sub cuvânt că n'a fost statorită la început în tratat, s'a provocat la flota engleză concentrată în intervalul acesta la Constantinopol, a căreia părtinire nu putea să fie îndoielnică. Graba prea mare, cu care s'a încheiat acest tratat, a fost cauza că n'au prevădit acest cas.

„În tratatul de San-Stefano a fost ce e drept statorită deșertarea întăriturilor dela Varna și Șumla decâtă oștile turcesci, dar' au omis din tratat în mod vedit termenul, când trebuia să se facă această deșertare. La întăzirile. Rușilor, Turcii au răspuns, că încă n'a sosit timpul evacuării și că aceasta va urma numai după încheierea tratatului de Berlin. La întâmplarea erumperii din nou a răsboiului, ceea-ce nu era cu neputință, — această a treia greșală, mai pre sus de toată îndoială, că putea deveni foarte fatală pentru oștirile rusesci. La spate două întărituri bine ocupate decâtă Turcia, dintre care una punea la Marea-neagră și Englezilor le servia ca punct de operațiune, ear' în coaste oastea turcească de nou formată și carea creșcea pe și ce merge; în o astfel de poziție, dacă erumpea earăși răsboiul, Rusiei nu-i rămânea altă alegere, decât să reocupe earăși Balcanii ca punct principal de operațiune a oștirilor sale. Precând contele Ignatiev a întrelăsat a statori termenul evacuării întăriturilor dela Șumla și Varna, pre atunci a primit un termen, cu care sta în legătură cu extradarea alor o sută de mii de prizoneri turcesci.

„Poziția militară de pre timpul congresului de Berlin era atât de critică, încât încheierea grabnică a păcii forma așa dîcînd o condiție de existență pentru Rusia și pentru o mare parte a oștirii rusesci. Între Constantinopol și Balcani zăceau 40.000 de ostași rusesci rânji și bolnavi, pe cari trebuia să-i lase în voia întâmplării la casul dacă oștirea rusească în urmarea erumperii din nou a răsboiului ar fi fost nevoită a se retrage preste Balcani. Comandantul principal, contele Tottleben, le-a prevădit toate aceste și ca să mântuiască oastea, urgita pe toată ziua încheierea păcii.

„Diplomații și ministrii adunați în conferență la Berlin cunoscău bine poziția armatei rusesci și ceea-ce a dobândit Rusia la congres, aceea se poate aștepta mai bine în cele mai multe puncte între împregiurările existente. Fost-ar fi Rusia în stare a reîncepe răsboiul și a-l termina mai norocos?

„Așadar' acum între împregiurările aceste grele a cui e vina, că tratatul de Berlin nu a eșit mai pe placul Rusiei decât a eșit? Răspunsul e foarte simplu: Causa principală la aceasta e tratatul de San-Stefano prea pripit, prin care Rusia a cădă din perplexitate în perplexitate și 'și-a clătina de tot poziția militărească.“

de alegere de tiner sau bătrân, câți sînt de față în casă sau pe afară, toți trebuie să joace jocul miresei și să plătească pentru el. Spre scopul acesta se pune un tăier gol, și în acela aruncă banii de joc, care câți vrea să dee. Stegarul bagă vină celui ce a jucat cu mireasa, că mireasa s'a schiopat și trebuie să o vindece, și așa cel care a jucat, trebuie să plătească. Ba și cei cari nu joacă încă trebuie să plătească toți jocul miresei. Jocul acesta însă este scurt, numai de vre-o trei învîrtituri, și când se opresc mireasa, stegarul o și prinde de mână ca să nu o fure cineva dela el, când apoi stegarul ar fi silit să o răscumpere. Bani adunați pentru jocul amintit se dau în urmă miresei. Nuntații scot apoi toate din casă (afară de o masă, la care se-și petreacă cei cari nu joacă) și se dau la joc.

Aici e de însemnat, că fiind aproape seara, tîrfarii după-ce 'și-au petrecut bine merg acasă, ear' casenii și ceilalți oaspeți își petrec până când vreau. Năfrămile puse la coarțele boiler, sau la urechile cailor, când merg după mireasă, rămân în proprietatea pogănicului sau a mîntorului.

Descărcarea de puști și pistoale în decursul nunții încă este în us mai la toată nunta. Însă datina de a face „buduhale“, cum le dîce poporul, adică oameni schimonosiți, înaintea carelor, este străină, anume ungurească.

Articolul dîce că Rusia are deci a-și mulțumi poziția de putere mare numai tratatului de Berlin.

Rușii așadar' nu sînt mulțumiți cu dobânda căpătată prin tratatul de Berlin și diarele neoficioase se silesc a o deștepta această nemulțumire în poporul rusesc, pentru-ca la o eventuală complicațiune nouă a Orientului, să poată pleca cu dorul de a-și lua ceea-ce Europa 'i-a denegat prin tratatul de Berlin. Chiar dacă ministrul de externe Giers a inspirat această lecție dată Rușilor de foaia din München, tocmai aceasta dovedesce, că poporul rusesc nu e mulțumit cu alianța legată de Tarul și ministrul sau. Rusia nu va abdică de pretinsa ei misiune fericitoare a Orientului.

Corespondența particulară a „Tribunei“.

Cernăuți, în 4 Ianuarie 1885.

Ați la oarele 1 p. m. s'a ținut prima adunare generală a societății „Academia ortodoxă pentru literatura, retorica și musica bisericăască din seminarul archidiecezan în Cernăuți“. — S'a ales ca president al academiei dl G. Șandru, secr. de externe dl O. Dlușanski, secr. de interne dl Th. Gramatovici, casar dl D. Georgescu, bibliotecar dl Sava Mărginean, controlor dl Tit. Tyminski și orânduitor dl D. Burac. President al secț. literare dl G. Popovici, — onoare Bănătenilor, și doi membri O. Dlușanski și Tit. Tyminski — president al secț. musicale dl Drobot și doi membri Th. Gramatovici și S. Mărginean.

În acest comitet avem multă speranță pentru prosperarea academiei! —

La oarele 3 p. m. Eminența Sa metropolitană Bucovinei și-al Dalmației dr. Silvestru Morariu-Andreevici împreună cu I. P. Cuvioșia Sa vicarul, d-ții profesori dela facultatea teologică Eus. Popovici și dr. Em. Voiușchi, P. Cuvioșia Sa părintele rector seminarial dr. Ir. Topala, prefectii seminariali, spiritualul, profesorul de cântări, conduși de către toți alumnii seminariali au venit la ședință. Aci au fost împinși de trei membri ai comitetului provisor în modul cel mai cordial și de către alumnii cu „să trăiască“. —

Președintele dl G. Șandru a ținut un cuvânt de deschidere, dând ansă la cântarea imnului popular pentru Maiestatea Sa prea grațiosul nostru împărat — mulți ani pentru Eminența Sa metropolitană — ca protector — pentru vicar ca vice-protector și rector seminarial ca curator — pentru profesori și consilierii consistoriali, reprezentăți prin dl cavalier de Bejan ca membri onorari. —

Aci avem a înregistra că P. Cuvioșia Sa părintele archimandrit, dr. Conon Aramescu-Donici din Iași, a binevoit a se declara ca membru fondator, pentru care i s'a răspuns un lung „să trăiască“.

Președintele a finit cu „vivat“, „crescat“, „floreat“ Academia ortodoxă.

Eminența Sa, răspundînd oratorului a ținut un discurs despre: „Concordia res parvae crescunt, discordia maxima dilabuntur“ — desfășurînd partea primă și îndemnînd ca toți se lucre în unire avînd toți alumnii seminariali de țință la biserică, — și arătă că scopul academiei este acela ce odinioară îl avu Academia Movileană (Petru Movilă) în Chiev. —

La ordinea dîlii a fost raportul despre starea academiei din timpul comitetului provisor. Dl M. Bendeschi a ținut o prelegere despre „Însemnătatea creștinismului pentru cultura spirituală din punct de vedere moral“. —

Urmă cântarea psalmului 120 „ridicat-am ochii mei“ de către cororul seminarial. —

Dl O. Dlușanski finit o cuvîntare relativă la academie, arătînd scopul și exprimă dorința ca juminea studioasă să-și cunoască chemarea sa. —

Propuneri eventuale. — Câți au asistat la ședință s'au despărțit veseli că au avut parte de nisce momente atât de fericite. — Academia, unică în felul ei în prezent, va ajunge ca toți să-și îndrepte ochii sei spre ea. — Aci vom vedea pe profesori lucrînd cu elevii lor, răspîndind lumină în țerile înveinate. Biserica, periclitată prin secolul depravațiunii, va fi earăși mare — căci fără de religie omul nu poate să aibă nici o cultură precum a dîs odată un mare învățat francez. —

Îi dorim și noi tot succesul. — x.

Cronică.

Maiestatea Sa a dăruit din șatula sa privată 5000 fl. spre împărțirea de lemne de foc săracilor din Viena.

Societatea căii ferate Someșane își va ține în 29 Ianuarie adunarea generală, la care se invită și acționarii societății căii ferate „Dej-Bistrița“. Obiectul pertractării va fi înțelegerea definitivă a ambelor societăți.

Reuniunea română de cântări și musică din Oravița va serba Luni în 31 Decembrie 1884 (12 Ianuarie 1885) „Seara de Sîn-Văsiu“ în sala otelului „Corona Ungurească“ din Oravița cu următoarea programă: 1. „Două inimi nu-mi dau pace“, cântec popular, arangiat pentru chor mixt de G. Dima (nou). 2. „Ilustrațiune română“, de Carol R. Karrasz, produsă pe piano de d-ra Elena Manguica. 3. „Copila română“, poezie de I. Vulcan, declamată de d-ra Maria Manguica. 4. „Noaptea“, chor bărbătesc, musică de F. Schubert (nou). 5. „Fantasii românesci“, de V. J. Hlavac, produse pe piano de d-ra Hermina Pap. 6. „Stea visurilor mele“, romanță de Alexandru Glogovean, cuvinte de C. Petroni, pentru voci de Soprano executată de d-ra Iuliana Dragoescu. 7. „Coppelia“, balet de Leo Delibes produs pe piano de d-ra Maria Manguica și d-nul Dominic Klier. 8. „Haida-n horă de-a juca“, cântec popular arangiat pentru cor mixt de G. Dima (nou). După producțiune joc. Întrarea de persoană 50 cr., ear' pentru membrii și familia lor 30 cr. de persoană. Începutul la 8 oare seara.

„Revoluțiunea lui Horia“. Se știe că dl Densușanu protestase la guvernul din Pesta în contra interdicțiunii ce se decretase asupra scrierii d-sale „Revoluțiunea lui Horia“ de a intra în Transilvania și Ungaria.

În urma acestui protest dl Densușanu a primit în zilele aceste următoarea scrisoare dela legățiunea austro-ungară din București:

Legățiunea imp. și reg. a Austro-Ungariei în București.
București, 3 Ianuarie 1885.

Domnule,

Mă grăbesc a vă informa că după-ce s'a examinat opera d-voastră: „Revoluțiunea lui Horia“ în Transilvania și Ungaria, interdicțiunea de care a fost lovită importarea acestei opere în Ungaria, s'a ridicat.

Primiți, domnule, asigurarea perfecte mele considerațiuni. Br. Mayr.

Așa dar' interdicțiunea era cu totul nemotivată și este destul de trist că operele române se fie oprite la frontieră, înainte chiar de a se dacă există vre-un motiv legal de prohibițiune sau nu.

Cine rebonifică oare în astfel de casuri pagubele autorilor și editorilor români, cauate, vom vedea, prin nisce măsuri cu totul arbitrare?

Costumul național maghiar la balul de Curte. E cunoscut, că anevoc mai află în viața de toate zilele și bunăoară pe stradele orașenesci pre vre un Maghiar modern în costumele naționale, cu peană în pălărie și cu pînteni la cisme. Numai la ocazii solemne și la baluri de Curte magnatul d. e. se prezintă în „mente“ și „dolmány“. Eacă însă, că și în privirea aceasta „tempora mutantur“. Cetim adevărat în „Budapester Tageblatt“ următoarele:

„La balul de Curte de ieri a fost bățetor la ochi, că magnații nu s'au înfășisat în mentele și dolmanele strălucite tradiționale, ci în rocouri simple și întunecate de catifă cu mâneci crepate, afară de contele Tasilo Festetics, care purta o mente, cel mai frumos ce poate fi și avînd o vechime de o sută cinci-deci de ani. Pe unul dintre acei conți îmbrăcați în catifă 'l-am întrebat, de ce boerii domniile lor au depus costumele lor pitorese; dacă cumva schimbarea modei se extinde și asupra costumului național? Atunci el drept răspuns arătă pe unii Neo-Maghiari, care s'au fost înfășisat în nisce mente grozav de pestrițe. „Nu ne mai putem ține de ei“, adause dînsul, și dacă treaba merge tot așa mai departe, în curînd poate ne vom rezerva nouă chiar fracul simplu.“

Va să dîcă și aici „Neo-Maghiarii“ au ajuns să reprezente maghiarismul în fața celor mai vechi Maghiari, a magnaților țerii, cari se sfîiesc de noii lor „frați de un sînge!“

Uniforma honveților se „desnaționalizează“. E scump „maghiarismul“ și la uniformă și lumea pe la noi a cam sărăcit. La început bună-oară tunica militară a honveților-infanteristi avea șinoare și aceea a husarilor de linie. Oficierii plîngîndu-se de scumpetea, șinoarelor de aur, honveții infanteristi au căpătat pe tunică șinoare mai scurte și mai simple. Dar' și aceste covîrșesc puterile financiare ale maiorității oficierilor; și astfel șinoarele vor cădea de pe tunică aproape cu totul. Chiar și eșarpa oficierilor are să fie pe viitor simplă de mătășă în forma aceluia a oficierilor de linie.

Ce să-i faci? „Maghiarismul“ e scump, și noi am cam sărăcit!

Adolf Dobrzenski, renumitul consilier de curte, care e cunoscut din procesul rutean de lesa maiestate și care de present petrece în Viena, a publicat o broșură despre pozițiunea Rutenilor în Austria. În aceea se accentuează, că de present în Austria nu se îngrijesce nici un factor legislativ de Ruteni, și că așa nu-i mirare, dacă poporul ruten, cunoscut de loial și supus, se împinge sistematicesce spre o direcțiune, care nu încapă cu ideile imperiului. Prin atențatele continue în contra naționalității rutene și în contra convîngerii lor reli-

gionare numai aceea se va ajunge, că poporațiunea ruteană va trece la schismă, la credința strămoșească, unicul mijloc spre susținerea neaternării naționale. — *

Atelier de decoratori în București
voiesce să înființeze I. Minciu, arhitect D. Mirea, pictor, și N. Georgescu sculptor.

Cun se stoarcă mărturisirea? Un suboficial de temniță din Leopoldstadt pentru-ca să stoarcă dela un prizoner preventiv o mărturisire 'l-a legat pe acesta butuc și 'l-a bătut. Faptul s'a constatat prin martorii și tribunalul din Neutra a condamnat pe funcționar la închisoare pe 14 zile. Tabla reg. a confirmat sentința tribunalului și tot astfel și curia. Acest din urmă for în motivare a adus, că deoarece procurorul nu a apelat în contra blîndeții sentinței, sentința nu s'a putut înasprî. Cetînd acest cas, ne vine aminte de-câte-ori cei suspicioși cu crime sînt torturați de organele polițenesci pe sub ascunsă că să stoarcă dela dîșii mărturisirea și fiindcă torturatorii voiesc ca acusatul să dîcă da, acesta sosînd înaintea forului judecătoresc neagă apoi tot ce a mărturisit sub presiunea băților și a torturilor gendarmieriei sau a pădătorilor de temnițe. Și se revolta tot internul de multiori auzînd despre torturile ce se sîvrîșesc prin comune față de cei bănuși.

Din public.*)

Declarare.

Subsemnatul locuitor din Galeș declar, precum că fiind eu absent în România în afacerile mele de negoțurie preste două luni de zile, venind acasă, am aflat că în numele meu s'a dat o corespondență falsă, unde vatămă pre d-nul notar Avram Acilenescu din comuna noastră, eu le declar aceste de false și neadeverate din nr. resp. al „Tribunei“, și pe acela de un om reutacios și fără caracter, cu scop a înegri pre dl notar al nostru.

Mica neînțelegere ce am avut, numai decât s'a aplanat între noi. Vă rog acestea a le publica în on. d-voastre diar „Tribuna.“

Galeș, în 29 Decembrie 1884.

Martori prezenți:

Ioan Lazar, Ioan Drgan,
cassar din Galeș, locuitor în Galeș.
Nicolae Răchișan.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu ia răspunderea.

Serviciul telegrafic

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 10 Ianuarie n. Casa deputaților. La dorința ministrului de comerț discuțiunea budgetului ministerului de comerț s'a amânat pe Luni. Ministrul de comerț așterne proiectul de lege privitor la dreptul de apă, care se predă unei comisiuni de două-deci și-unul.

Agram, 10 Ianuarie n. Dieta. După-ce s'a fost primit sfîrșitul desbaterii generale asupra indemnității, opozițiunea a provocat din nou scandal, ce s'a terminat cu excluderea unuia din membrii ei, a deputatului Pisacici.

Berlin, 10 Ianuarie n. În ședința de seara a comitetului Reichstag-ului s'a pertractat proiectul pentru subvențiunea comunicațiunii de vapoare. Secretarul de stat Bötticher a negat la întrebarea, dacă va ave loc o anchetă asupra cesțiunii care momente vorbesc mai mult: pentru Genova sau Triest? drept port de plecare. După o desbateri îndelungată, în decursul căreia mai mulți oratori s'au declarat pentru Brindisi, alții pentru Genova, comitetul a hotărît cu 10 contra 8 voturi instituirea unei subcomisiuni spre discuțiunea financiară și a condițiunilor de primit în lege, cu toate că Bötticher s'a exprimat în contra instituirii unui subcomitet.

Contra-admiralul Knorr, șeful escadrei africane de Vest, care staționează înaintea Camerun-ului, a depeșat către admiralitate: Rebeliunea e suprimată, mai multe căpetenii și un număr mare de ostași au cădă, s'au nimicit localități; din partea germană un matelot mort, patru greu și patru ușor răniți. Autoritatea steagului german și pacea la loc eară restabilite.

Panama, 10 Ianuarie n. În patru state interioare a izbucnit revoluțiunea; e temere de un răsboi general.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păurar.

Tragerea Losurilor.

Conspectul tragerii de sorți a obligațiilor ardelen pentru rescumpărarea pământului, — sortite în luna Decembrie 1884.

Obligațiune cu cupoane.

50 fl.: numerii 4461 4923 5196 7234 7500 10579 10753 11727 13705 14323 14324 15644 16102 16706 17341 18577 19988 21334 22554

De 100 fl. numerii 1186 1531 1560 1936 2175 2958 3224 3499 4254 4818 4981 5313 5406 5678 5707 5886 8011 8833 9084 9500 9682 9803 9942 11012 11626 12934 13526 14633 14914 16158 16160 16295 17483 17916 18482 18939 19499 20225 20627 20845 21976 22201 23858 24882 25611 26592 26951 27617 28258 28820 28344 29084 29181 29336 30408 30778 30824 31078 31148 31539 31953 32107 32588 33469 35168 36260 36630 37376 37510 37584 38363 39817 43742 43938 44149 44232 45963 46965 47982 49045 49520 49655 49741 50301 50370 50977 53582 53617 57409 57870 58546 60184 60268 60391 60752 61183 61381 62727 63642 63967 64168 65195 65834 65985 66761 66813 67903 67944 69152 69389 69725 70333 70820 71095 71305 72100.

De 500 fl.: numerii 864 1273 1331 1991 2346 2972 3728 4293 4532 4824 4905 5384 5431 5589 5836 6044 6130 6520 6794 7313 7571 7649 7893 7941 8576 9334 9467 10357 10759.

De 1000 fl.: Numerii 263 1156 1211 1321 2080 2431 3266 3279 3516 3964 4665 5298 5388 5437 5596 5866 7270 7470 8589 9345 10025 10236 11062 11366 11803 11808 12238 12457 12984 13222 13281 14587 14754 15360 15418 15467 15737 16019 16167 16202 16755 17672 17693 17723 17899 18119 18280 18352 18534 19019 19170 19232 20649 20956 21452 22315 22354 22593 22963 23318 23453 23534 24069 24248 24442 24460 24537 25155 25621 25669 25868 26130 26426 26570 27123 27264 27293 27460 27480 27873 28667 29661 29762 30151 30231

De 5000 fl. numerii 84 326 366 444 743 1234 1790. De 10,000 fl.: numerii 72 230 657 1376 1689.

Cu lit. A. Nr. 400 630 fl., Nr. 1467 50 fl., Nr. 2136 340 fl., Nr. 2649 200 fl., Nr. 3014 200 fl., Nr. 3099 400 fl., Nr. 3263 110 fl., Nr. 3284 400 fl., Nr. 3751 1800 fl.

Obligațiunile de desdăunare sortite se vor solvi preste șesă luni dela 31 Decembrie 1884, în sume computate în valoare austriacă, prelungită observarea regulilor din vigoare la cassa reg. ung. a datorilor de stat în Budapesta (cetate), care cassă va extrada totodată și obligațiunile, corespunzătoare părții sortite a obligațiunii cu cupoane deja trase de 500 fl. Nr. 2027.

(Va urma.)

Bibliografie.

Din

Biblioteca populară a „Tribunei“ au apărut până acum:

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de *Ioan Slavici* 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de *Matilda Cugler-Poni*. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de *I. T. Mera*. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
- Nr. 4. **Piperuș Pătru.** Poveste de *I. T. Mera*. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de *Silvestru Moldovan*. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor se dă rabatul cuvenit.

Sciri economice.

Piața din Sibiu, 9 Ianuarie Grâu Hectolitra 74—80 Kilo fl. 4.50 până fl. 5.10, grâu mestecat 68 până 82 Kilo fl. 3.50, până fl. 4.30 sâmbura 66 până 72 Kilo fl. 3.30 până fl. 3.90, orș 58 până 64 Kilo fl. — până fl. —, ovės 38 până 45 Kilo fl. 1.75 până fl. 2.35, cucuruzul 68 până 74 Kilo fl. 3.— până fl. 3.60, mălaiul 74 până 82 Kilo fl. 5.— până fl. 6.—, crumpene 68 până 70 Kilo fl. 1.50 până fl. 1.70, semințe de cânepă 49 până 50 Kilo fl. 10.— până fl. 11.—, mazerea 76 până 80 Kilo fl. 7.— până fl. 8.—, linteia 78 până 82 Kilo fl. 12.— până fl. 18.— fasolea 76 până 80 Kilo fl. 8.— până fl. 6.—, păsat de grâu 100 Kilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 Kilo fl. 13.— Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slăbina 100 Kilo fl. 55.— până fl. 60.—, unsoarea de porc fl. 54.— până fl. 56.—, sêu brut fl. 33.— până fl. 36.—, sêu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sêu fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fên 100 Kilo fl. 1.80 până fl. 2.—, cânepa fl. 41.— până fl. 42.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită Kilo 44 cr. carnea de vitel 40 până 50 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de berbeci 24 până 26 cr., ouă 10 cu 30 până 35 cr.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

dela 9 Ianuarie st. n. Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. — până —, (lângă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.70 până 8.20, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.60 până 8.10, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.60 până 8.10, (de Bacsa) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.35 până 7.85. Sâmbura (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.90 până 7.15

Orș (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.40 până 6.75; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 6.90 până 9.60

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.30 până 6.60.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.25 până 5.30; de alt soi fl. 7.10 până 7.15.

Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—.

Mălaiu (unguresc): fl. 6.20 până 8.20.

Tempul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.26 până 8.27 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.82 până 7.85.

Sâmbura (primăvară) — Kilo fl. 5.74 până 5.76

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.97 până 5.98.

Rapița (August—Septembrie) fl. 12.5/10 până 12.9/10

Spirit (brut) 100 L. fl. 28.25 până 28.57

Bursa de București.

Cota oficială dela 8 Ianuarie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	91 1/2	vënd.	—
— Rur. conv. (6%)	"	88 1/2	"	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	313.—	"	315.—
Banca națională a României	"	1270.—	"	—
Impr. oraș. București	"	32.—	"	—
Credit mob. rom.	"	183.—	"	—
Act. de asig. Națională	"	230.—	"	231.—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	99 1/2	"	87.50
Societ. const.	"	244.—	"	250. 1/2
Schimb 4 luni	"	—	"	30.—
Aur	"	15	"	15%

Bursa de Viena

din 9 Ianuarie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6%	123.20
" " " 4%	96.20
" " hârtie " 5%	91.50
Imprumutul căilor ferate ung.	146.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	97.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a emisiune)	120.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	105.50
Bonuri rurale ung.	101.—
" " " cu cl. de sortare	101.—
" " " bănățene-timișene	101.50
" " " cu cl. de sortare	100.25
" " " transilvane	101.—
" " " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	116.25
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	118.20
Rentă de hârtie austriacă	82.90
" " argint austriacă	83.80
" " aur austriacă	105.—
Losurile austr. din 1860	137.25
Acțiunile băncii austro-ungare	870.—
" " de credit ung.	306.50
" " " " austr.	294.10
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.80
Napoleon-d'ori	9.78 1/2
Mărci 100 imp. germane	60.35
Londra 10 Livres sterlinge	123.65

Bursa de Budapesta

din 9 Ianuarie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	122.85
" " " 4%	96.15
" " hârtie " 5%	91.50
Imprumutul căilor ferate ung.	146.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	97.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune)	120.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 3-a (emisiune)	105.—
Bonuri rurale ung.	100.75
" " " cu cl. de sortare	100.50
" " " bănățene-timișene	100.50
" " " cu cl. de sortare	100.—
" " " transilvane	100.50
" " " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.50
Imprumut cu premiu ung.	116.—
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	117.05
Renta de hârtie austriacă	82.50
" " argint austriacă	83.50
" " aur austriacă	104.05
Losurile austr. din 1860	136.—
Acțiunile băncii austro-ungare	863.—
" " de credit ung.	306.25
" " " " austr.	294.80
Argintul	—
Scrisuri fonciare a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Galbeni împărătesci	5.76
Napoleon-d'ori	9.77
Mărci 100 imp. germane	60.30
Londra 10 Livres sterlinge	123.60

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresc

cărți de tot felul,
anunțuri de căsătorie,
anunțuri funebre placate,
bilete de vizită,
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesc în editură cărți scolare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, posii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună înțelegere între autor și direcția Institutului. [101] 19

Am onoare a anunța P. T. Public că am primit prin cumpărare și voi purta de aci încolo sub numele meu propriu

Cofetăria și cafeaua lui Friederic Klauss

din piața de aici ce există de mulți ani și se bucură de un nume foarte bun.

Pentru anul nou

Îmi iau voiă a atrage atențiunea, afară de **cofeturi fine, torte garnisite,** în formă și cu cremă, **strudel cu mac, cu nuci și bavarez,** pezmăț veritabil de Brașov **cu vanilie și anison,** cu deosebire asupra **pâinii Kletzen de Botzn,** asupra **rachatului,** precum și asupra **depositului meu bine asortat cu bomboniere fine și foarte fine, cartonage, desert fondant și de ciocoladă, figuri de licor, bomboane de salon și cu rachet de gutui.** Mai departe am afară de o colecție bogată de **licoruri din țeară și străine și vinuri de butelie,** totdeauna **compots de toată specia de fructe, dulceață, serbet și geluri** mai departe **cofeturi de teă** precum: ciocoladă, patience, bisquit de teă din Viena, pâne de vanilie și lemonie etc. și mă recomand pentru executarea cea mai efină și cea mai promptă de toți articolii de cofetărie.

Sibiu, 20 Decembrie 1884.

Cu toată stima

Anton Nawara.

[111] 6—6

Apoteca

la „mărul de aur al imperului“

I. PSEPHOFER

Viena Singerstrasse 15.

Pilule curățitoare de sânge

mai nainte numite **Pilule universale,** merită numirea din urmă, fiindcă au adeverit efectul lor fără nice un efect, după folosirea acestor pilule s'a dobândit în nenumărate cazuri și în timp scurt, însănoțoare deplină, 1 scatulă cu 15 pilule în preț de 21 cr.; un pachet de 6 scatulă 1 fl. 5 cr., comande cu postcoepere nefrancată 1 fl. 10 cr. Mai puțin de un pachet nu se trimite.

Au sosit o mulțime de scrisori, prin care consumenții mulțumesc pentru redobândirea sănătății lor în cele mai deosebite și mai grele boale. Fie-care după-ce va folosi acest medicament, se va simți silit a-l recomanda mai departe.

Reproducem câteva dintre mulțimea de scrisori de recunoștință.

Waidhofen lângă Ybbs, 24 Noembrie 1880.

Mulțumită publică.

Stimate d-le! Încă din anul 1862 am suferit de hemorroide și greutate la urinare; am întrebuințat și ajutorul medical, dar fără de folos; boala s'a îngreunat astfel, încât după un timp am simțit dureri mari de foale (în urma unei constrîngerii a tubului); a urmat o lipsă de poftă de mâncare și îndată ce mâncam ceva sau beam vreo picătură de apă, abia mai puteam umbla de ameață de tuse și greutatea de răsuflare, până când în sfârșit am făcut întrebuințare de pilulele d-tale purgative pot dice făcătoare de minuni, cari au și avut efect și m'au scăpat de suferințele desparate.

S-te domnule! Abia pot să vă mulțumesc și să-mi exprim recunoștința în dejuns pentru pilulele depurative ale d-voastre precum și pentru celelalte medicamente întăritoare.

Cu deosebită stimă
Ioan Oellinger.

Stimate d-le! Am avut norocirea de a da de pilulele depurative ale d-voastre, cari au avut pentru mine un efect admirabil. Am suferit mulți ani de durere de cap și amețeli; o prietină m'ia dat 10 bucăți din

excelentele pilule ale d-tale și aceste 10 bucăți m'au restaurat așa deplin, încât e o minune. Cu mulțumită vă rog a-mi mai trimite 1 pachet.

Piszka, 13 Martie 1881.

Andrieu Parr.

Stimate d-le Pserhofer! Eu și mulți alții, cărora pilulele depurative ale d-tale le-au redat sănătatea trebuie să vă mulțumim în scris. În foarte multe morbururi pilulele d-tale au dovedit cea mai miraculoasă putere de vindecare, chiar în casuri unde toate celelalte mijloace au fost zadarnice. La scurgerea de sânge a femeilor, la menstruațiune neregulată, la urinarea grea, la limbrici, la slăbiciune de stomac, la amețeli și la multe alte rele au ajutat radical. Cu deplină încredere te rog acum a-mi mai trimite 12 pachete.

Cu deosebită stimă
Carol Kauder.

Stimate d-le! Presupunând că toate medicamentele d-tale vor fi tot așa de bune ca **renumitul d-tale balsam în contra degerării,** care în familia mea a făcut un sfârșit repede mai multor cazuri de umflă-

turi de degerare, pre lungă toată neîncrederea mea în așa numitele mijloace de vindecare generale, m'am hotărît totuși a începe cu pilulele depurative ale d-tale, pentru a bombarda cu aceste mici globuri durerile mele îndelungate de hemorroide. Fără întârziere trebuie să-mi mărturisesc, că suferințele mele vechi după o întrebuințare de 4 săptămâni, au încetat cu totul și că întrebându-mă în modul cel mai călduros în cercul amicilor mei aceste pilule. N'am nimic în contră și dacă vei face întrebuințare de aceste șire, — dar fără de publicarea completă a numelui.

Viena, 20 Februarie 1881.

Cu toată stima **C. v. T.**

Cseney, 17 Maiu 1874.

Stimate d-le! După-ce pilulele d-tale depurative au redat viața soției mele, care a suferit mai mulți ani de o durere de stomac cronică, dar nu numai că au redat-o vieții, dar i-au dat și puteri proaspete tineresci, nu pot rezista rugărilor altora, care sufer de aceeași boală și te rog a-mi mai trimite cu rambursa din nou două pachete din aceste pilule miraculoase.

Cu deosebită stimă **Blasiu Spisstek.**

Alifie americană de reumatism, remediu cu efect grabnic la toate relele reumatice, ca: durere de osul spinărei, junghiri, ischiaș, migrenă, dureri de dinți, de cap, de urechi etc. etc. 1 fl. 20 cr.

Săpun chinez de toaletă, cel mai perfect produs ce se poate oferi în săpunării, după a carui folosință pelița este ca și catifeaua de moale, păstrând un miros foarte plăcut. Este foarte spornic și nu se usucă. Bucata 70 cr.

Esența de viață (picături de Praga) în contra stomacului stricat și durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 20 cr.

Balsam de înghețatură de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediu în contra cucuelor de îngheț de tot felul, cum și pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 burcanel 40 cr.

Pulbere în contra sudoarei picioarelor. Această pulbere delătură sudoarea, conservează încălțămintele și s'a încercat de nevătmător. Prețul unei cutii 50 cr.

Pomadă de Tannochinină de I. Pserhofer de un șir de ani recunoscută ca cea mai bună dintre toate remediile pentru creșterea părului un burcan mare elegant 2 fl.

Pastă de pept de Georgé de mulți ani recunoscută în general ca cel mai excelent și mai plăcut mijloc în contra flegmei, tusei, răgușelei, catarchului, a durerilor de pept și plumăni și contra boalelor de gât. 1 scatulă 5 Oer.

Sare universală de curățenie de A. W. Bullrich. Un remediu excelent de casă în contra tuturor urmărilor ale indigestiunii: de cașurere de cap, amețeală, căceci la stomac, acreală în gât, suferințe haemorodiale, inchiere etc. 1 pachet 1 fl.

Toate specialitățile franceze se află în deposit și la dorință se vor expeda prompt și ieftin.

Comande rin postă în preț de sub 5 fl. se efectuează numai după trimiterea prețului prin asignațiune postală, comande mai mari se trimit și cu rambursă postală. [99] 11—12